

ad II. 8. Med Hensyn til denne Post henvises til Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1880—81. Vel blev det for tre Aar foreslaaede Tilskud til den dansk-norske Menighed i Paris kun bevilget for dette Aar, men da Kirkekomiteen indstændig har andraget paa, at denne Bevilling maatte fornyes for Finantsaaret 1881—82, eftersom den i modsat Tilfælde vil se sig nødsaget til at afbryde sin Virksomhed, og da Vigtigheden af det omhandlede Værks Fortsættelse, hvortil Halvdelen af de fornødne Midler indkomme fra Norge, ikke kan mistænkes, har man anset det for sin Pligt at søge et lignende Beløb, som det, der bevilgedes ved Finantsloven for indværende Finantsaar til det nævnte Niemed paany bevilget for næste Finantsaar.

ad II. 9. Ved den i Henshold til Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 foregaaede Grændseregulering mellem Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig ere de kirkelige Sognes Grændser blevene berørte i følgende Punkter:

det forhen kongerigske Distrikt Obbejær, der i kirkelig Henseende hørte til det slesvigiske Sogn Jøl, er bleven adskilt fra dette, der er forblevet under Hertugdømmet Slesvig;

Kalslund Sogn, der er Anner til Hjortslund Sogn, er tilligemed dette blevet indlemmet i Kongeriget med Undtagelse af et Stykke af det førstnævnte Sogn, som er forblevet ved Hertugdømmet Slesvig;

et Stykke af det slesvigiske Sogn Hygom, det saakaldte Besterenge, er fraskilt dette og indlemmet i Danmark.

Uagtet Grændsereguleringen vedbleve imidlertid de gamle Sogneforhold i kirkelig Henseende faktisk at bestaa, og navnlig vedbleve Beboerne af Obbejær Distrikt at søge deres tidligere Præst og Kirke i Jøl, og at erlægge Præste- og Kirketiende sammesteds, ligesom paa den anden Side Beboerne af den Kalslund Sogn frastkaarne, til Slesvig overgaaede Del af Sognet vedbleve at søge Sognepræsten for Hjortslund og Kalslund Menigheder og at svare Tiende samt Offer og Accidentser til ham.

I dette Forhold har Ministeriet, saalænge der fra den preussiske Regjerings Side ikke ryktes derved, i Henshold til de paagjældende Beboeres, af Biskoppen over Ribe Stift understøttede Ønske, heller ikke for sit Vedkommende fundet Anledning til at foretage nogen Forandring.

Ved Skrivelse fra Biskoppen af 4de April 1876 blev Ministeriet imidlertid underrettet om, at Beboerne af den ommeldte Del af Kalslund Sogn af den preussiske Regjering fra den 1ste Juli 1875 vare blevene henlagte til Hygom Præst og Kirke, og Kirketienden fra samme Dag opkrævet til Hygom Kirke, og Ministeriet maatte derfor anse det for at være nødvendigt, at en lignende Foranstaltning nu blev truffen fra den danske Regjerings Side med Hensyn til de ommeldte i Kongeriget indlemmede Distrikter.

Under de Forhandlinger, der i denne Anledning bleve indledede gjennem Biskoppen, og som vanskeliggjordes ved den Uvillie, som enhver Forandring i den hidtilværende faktiske Tilstand mødte hos de paagjældende Beboere, blev Opmærksomheden først henledet paa Foreningen af Distriktet Obbejær med det tilgrændsende Sem Sogn, og af det paagjældende Distrikt af Hygom Sogn med den til Kongeriet overgaaede Del af Kalslund Sogn.

Betingelsen for Gjennemførelsen af denne Plan var imidlertid, paa Grund af de lokale Forhold, Tilveiebringelsen af de fornødne Veisforbindelser mellem bemeldte Distrikter og de paagjældende Kirker. Efter de fra Indenrigsministeriet modtagne Overslag maatte Omkostningerne hertil anslaaes til 26,000 Kr., og om denne Udgift antog bemeldte Ministerium, at der ikke havde Hjemmel til at paalægge de paagjældende Kommuner samme, men at den eventuelt maatte overtages af Statskassen, dog naturligst i Form af Vederlag til Kommunerne for Udførelsen af Anlægsarbejderne, hvilke ikke henfigtsmæssig kunde udføres af Staten, hvorom en nærmere Overenskomst derfor forinden maatte træffes med Kommunerne.

Men selv om det paa denne Maade maatte lykkes at faa denne Side af Sagen bragt i Ordren, maatte det dog befrygtes, at den med et saa betydeligt Offer tilveiebragte Ordning af de paagjældende Distrikters kirkelige Forhold vilde blive lidet tilfredsstillende, navnlig paa Grund af Afstandene, idet der vilde blive over tre Fjerdingvei fra Obbejær By til Sem Kirke, og fra de mest bebyggede Dele af Besterenge næsten ligesaa langt til Kalslund Kirke og derfra igjen tre Fjerdingvei til Hjortslund, hvor Præsten boer. Hertil kommer, at en saadan Ordning maakte i en ikke fjern Fremtid vilde nødvendiggjøre en Udvidelse af de smaa Kirker i Sem og Kalslund.

Under disse Omstændigheder have derfor saavel Amtmanden over Ribe Amt som Biskoppen over Ribe Stift bragt en anden Ordning i Forslag, som uden væsentlig forøget Offer for Statskassen vilde langt bedre tilfredsstille de vedkommende Beboeres Længsel efter de paagjældende Distrikters Oprettelse til et selvstændigt lille Sogn med en Sognepræst, der paa Grund saavel af Indtægternes som af Befolkningens Ringhed tillige maatte overtage Skolelærergjerningen ved Obbejær Skole. Dette